

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

26) Anden behandling af lovforslag nr. L 270: Forslag til lov om ændring af lov om social bistand og lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Regler om fleksjob m.v.).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(FremSAT 14/5 97. Første behandling 20/5 97. Betænkning 23/5 97).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under et.

Forhandling

Tom Behnke (FP):

Igen står vi med et lovforslag, som vi har modtaget på et meget sent tidspunkt. Forslaget er fremsat så sent som den 14. maj og er først blevet førstebehandlet for en uge siden, og det har ikke været muligt at nå at gennemgå forslaget i detaljer. Nu er der ganske vist tale om et noget mere enkelt forslag end de forslag, vi har været vidne til tidligere i dag. Ikke desto mindre har det ikke været muligt i den store mængde af forslag, der er kommet fra socialministerens side, at nå at sætte sig detaljeret ind i det hele på det tidspunkt, da udvalget bestemte sig for, at nu skulle der afgives betænkning over forslaget. Derfor fremgår det af betænkningen, at Fremskridtspartiet her ved andenbehandlingen vil redegøre for sin stillingtagen til de stillede ændringsforslag.

Sagen er, at ændringsforslagene er stillet af Enhedslisten og tiltrådt af SF. Der kunne såmænd også have stået, at de var tiltrådt af Fremskridtspartiet, for vi støtter 3 ud af de 4 ændringsforslag.

Den persongruppe, som dette forslag er beregnet på, har netop ikke mulighed for at være 100 pct. med på arbejdsmarkedet, og når man fra det offentlige side har en pligt til at stille fleksjob til rådighed for disse personer, synes vi i Fremskridtspartiet, at det er ganske urimeligt, at man, hvis personerne uforskyldt – altså uforskyldt – går hen og bliver arbejdsløse, straffer dem ved, at de ikke kan få den fulde dagpengeydelse, men bliver sat ned til kun at få 82 pct. Det synes vi i Fremskridtspartiet er urimeligt, for pligten ligger hos kommunerne, og dermed må ansvaret også ligge hos kommunerne. Alt andet ville være urimeligt.

Det andet, som vi synes virker lidt mærkeligt, er, at den periode, hvor denne reducerede dagpengeydelse kan udbetales, kun er på 3 måneder. Så må vi jo håbe, at kommunerne er flinke til at skaffe et nyt fleksjob inden for 3 måneder, for ellers vil nogle af disse personer bare blive tabt på gulvet. Ude i kommunerne kan man sådan set være ligeglad. I sidste ende er det formentlig endda billigere for kommunerne.

Jeg synes, det er et dårligt incitament, vi lægger ind i dette forslag, som ministeren har fremsat det, og derfor støtter vi helt klart de ændringsforslag, der er kommet fra Enhedslisten, bortset fra Enhedslistens ændringsforslag nr. 2. Det har vi ikke helt kunnet finde sagligt belæg for at stemme for, og derfor vil vi stemme imod ændringsforslag nr. 2, men vi siger altså ja til de øvrige ændringsforslag.

Med hensyn til dette lovforslag, som jeg også nævnte det, da vi behandlede de fire store sociale love, står Fremskridtspartiet igen helt uforstående over for, at når nu parterne har aftalt nogle arbejdsvilkår, nogle tider, nogle lønforhold osv., når alting er blevet aftalt mellem arbejdsgiveren og lønmodtageren om dette fleksjob, er der alligevel lige en sidste ventil, man skal igennem, og det er, at fagforeningerne i øvrigt skal godkende alt det her.

Vi mener i Fremskridtspartiet, at det er urimeligt, at fagforeningerne skal have vetoret på dette område. Fagforeningerne gør et blændende godt stykke arbejde, som mange følger, og som selvfølgelig har hjulpet mange, men det er ikke rimeligt, at man her går ind og siger, at uanset hvad man bliver enige om, har fagforeningerne vetoret. Derfor vil vi, når forslaget kommer tilbage i Socialudvalget, stille et ændringsforslag, hvorefter den passus kommer til at udgå, og så regner vi med at indstille lovforslaget til vedtagelse ved tredjebehandlingen.

Villy Søvndal (SF):

Vi understregede under førstebehandlingen, at vi ville støtte et forslag om at sikre, at disse job får de samme rettigheder, som er knyttet til normale job. Vi udtrykte stor undren over, at man vælger en dagpengesats på dette område, som kun er 82 pct. af de normale dagpenge. Vi udtrykte stor undren over, at man har en maksimumperiode på kun 3 måneder, hvor man jo har en helt anden varighedsbegrænsning, når man er på almindelige dagpenge.

Ministeren argumenterede dengang med, at det var ud fra et ønske om forsigtighed, så det her ikke blev for attraktivt, og så ikke for mange kom på ordningen. Jeg synes, ministeren skulle opgive forsigtighedsprincippet, for problemet indtil nu med hensyn til skånejob – det hed det, før det kom til at hedde fleksjob – har jo ikke været, at forsigtigheden skulle råde. Det har været, at det var svært at få folk til at tage disse skånejob. Vores kritik har hele tiden været, at det var, fordi ordningen ikke var god nok. Den var ikke attraktiv nok, hvis man ikke sikrede de rettigheder, som andre også har på dette område.

Det var de negative og kritiske bemærkninger. De positive bemærkninger er, at vi ser det som et absolut fremskridt, at lønnen nu er den, der er båret af de kollektive overenskomster med tilføjelse af de områder, hvor der er sociale kapitler. Vi ser det som et ubetinget fremskridt, at det understreges, at revalidering går forud, dvs. at ordningen kun kan anvendes, når andre muligheder er udtømte. Vi ser det som en ubetinget fordel, at man giver tilskud til uddannelse og arbejdsredskaber. Derfor vil vi støtte dette lovforslag.

Jeg vil også godt benytte lejligheden til at sige, at skal denne lov virke, forudsætter det også, at dele af arbejdsmarkedet opfører sig anderledes, end det gør i dag. Det forudsætter, at det offentlige holder op med at fyre så voldsomt, som de gør, efter 120 dages sygdom. Men det forudsætter også, at virksomheder som Den Danske Bank og Tele Danmark lader være med at massefyre medarbejdere, der har nået den høje alder af over 45 år. Det virker alt sammen ikke, hvis der fyres i den ene ende, og vi tager folk ind i den anden ende i fleks- og skånejob. Så er vi ikke kommet en meter videre.

Jeg vil opfordre til, at man støtter de gode ændringsforslag, der ligger. Det har i ordets egentlige forstand noget at gøre med at ville ligeberettigelse på handicapområdet.

Bruno Jerup (EL):

Enhedslisten har til dette lovforslag, som er kommet meget hurtigt på banen, stillet en række ændringsforslag, som vi mener er en naturlig forbedring af det forslag, som ligger fra ministerens side.

Jeg vil nævne nogle af de problemer, som man bør tage med ind. Et af dem er, at ministeren lægger op til, at man kun skal have 82 pct. af maksimumsdagpengene, når man bliver arbejdsløs i et fleksjob. Det synes vi er fuldstændig urimeligt. Argumentet i et af de spørgsmål, som vi har stillet til ministeren, går på, at folk, som er i disse fleksjob, ikke skal betale kontingent, fordi de ikke behøver at være medlem af en a-kasse.

For det første forstår vi lovforslaget sådan, at man godt kan være medlem af en a-kasse og samtidig have mulighed for at få et fleksjob. Det er den ene problemstilling. Den anden problemstilling er, at hvis man ikke er medlem af en a-kasse, kan udgiften til en a-kasse ikke begrunde, at man sætter beløbet ned fra 100 pct. til 82 pct., altså en nedsættelse med 18 pct., idet det typiske a-kassebidrag er 300-400 kr. om måneden, hvilket kun svarer til ca. 3 pct. af maksimumsdagpengene. Derfor kan man sige, at den begrundelse i hvert fald ikke holder. Om den reelle begrundelse så er den såkaldte forsigtighed, som ministeren har omtalt, er selvfølgelig ikke til at sige.

Vi synes også, det er urimeligt, at man ikke kan bevare retten til dette beløb, så længe man står til rådighed for et fleksjob, og indtil kommunen er i stand til at anvise en et nyt fleksjob. Det er vores ændringsforslag nr. 3.

Med hensyn til forslag nr. 1 og 2 går de ud på, at man prøver at få kombineret den problemstilling, der handler om, at der er personer, som er ansat med forskellige former for skånehensyn, som også skal have mulighed for at få fleksjob. Det er også et svar til hr. Tom Behnke, som ikke kunne forstå vores ændringsforslag nr. 2.

Det handler alene om, at hvis en person af skånehensyn har fået et deltidsjob og dermed efter Enhedslistens opfattelse skal have fuld-tidsløn for det, er det sådan, at hvis den person kombinerer det med et fleksjob, bør vedkommende også kunne få fuld løn for det. Den kombination er der ikke mulighed for i lovforslaget, men det er det, der er vores sigte med at lave denne ændring.

Jeg vil gerne slutte med at sige tak til både SF og Fremskridtspartiet for, at de støtter de fleste

af Enhedslistens ændringsforslag til dette forslag. Vi synes, at som overordnet sigte er det godt, at vi får en mulighed for at udvikle fleksjob, således at folk kan have mulighed for at få det job, der passer til de funktioner, evner og kvalifikationer, de har.

Vi synes, det er godt, at revalideringen kommer op som første prioritet. Vi synes, det er godt, at man har gjort et nogenlunde hæderligt forsøg på en målgruppeafgrænsning, og vi synes, det er godt, at man nu får slået fast, at der ligger en hovedforsørgelse for de personer, som er omfattet af det her. Men som sagt har vores ændringsforslag til formål at sikre, at forslaget bliver rigtig godt, og derfor håber vi, at andre end SF og Fremskridtspartiet kan stemme for dem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 17 stemte for, 79 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 16 stemte for, 86 imod.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 17 stemte for, 88 imod.

§§ 1-3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

27) Anden behandling af lovforslag nr. L 157: Forslag til lov om afgift efter brændstofforbrug for visse personbiler.

Af skatteministeren (Carsten Koch).

(Fremsat 30/1 97. Første behandling 7/2 97. Betænkning 23/5 97).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges:

28) Anden behandling af lovforslag nr. L 158: Forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. og lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. (Omlægning af fradraget for sikkerhedspuder, pristalsregulering m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch).

(Fremsat 30/1 97. Første behandling 7/2 97. Betænkning 23/5 97).

Der var stillet 12 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Skatteministeren har oplyst, at han ønsker at tage det af ham som nr. 4 i udvalgets betænkning til lovforslag nr. L 158 stillede ændringsforslag tilbage. Ønsker nogen at optage dette ændringsforslag? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er ændringsforslaget bortfaldet.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende lovforslag nr. L 157:

Forslag om lov om afgift efter brændstofforbrug for visse personbiler.

§§ 1 og 2, ændringsforslag nr. 1, § 3, således ændret, §§ 4-15, ændringsforslag nr. 2 og 3, § 16, således ændret, og § 17 vedtoges uden afstemning.